

Sygn. akt XI W 2824/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Kowalski

Protokolant: Monika Filaber

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2019 roku w W.

sprawy przeciwko **R. D.**

synowi A. i T.

urodzonemu (...) w H.

obwinionemu o to, że:

w dniu 6 czerwca 2017 r. około godziny 16:35 w W. na ul. (...), kierując pojazdem marki S. o numerze rejestracyjnym (...), nie zastosował się do znaku B-36 „zakaz zatrzymywania się”,

tj. za wykroczenie z art. 92 § 1 kw,

I. obwinionego R. D. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 92 § 1 kw i za to na tej podstawie skazuje go i wymierza mu karę nagany;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 121 § 1 kpw zwalnia obwinionego w całości od zapłaty kosztów sądowych i określa, że ponosi je Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 2824/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 czerwca 2017 roku około godz. 16:35 w W. na ul. (...) funkcjonariusze Straży Miejskiej (...) W. D. C. i P. D. ujawnili pojazd marki S. o numerze rejestracyjnym (...) zaparkowany w strefie obowiązywania znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się”. Na miejscu nie było kierowcy, który zaparkował pojazd w tym miejscu.

Na podstawie Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców Straż Miejska ustaliła, że właścicielem pojazdu jest (...) z. o.o., ul. (...)/PAW 4 B, (...)-(…) W.. Zostało do tego podmiotu wysłane wezwanie do wskazania informacji o użytkowniku pojazdu samochodowego dnia 6 czerwca 2017 roku.

W odpowiedzi wpłynęło pismo, w którym Prezes Zarządu Spółki, wskazał obwinionego R. D. jako dysponenta w/w pojazdu w przedmiotowym czasie.

Do ustalonego użytkownika pojazdu – R. D. zostało wysłane wezwanie wraz z formularzami oświadczeń o wyrażeniu zgody na ukaranie mandatem karnym za popełnienie wykroczenia z art. 92 § 1 kw, bądź do wskazania kierowcy, który

prowadził pojazd w dniu popełnienia czynu oraz formularz oświadczenia o wyrażeniu zgody na przyjęcie mandatu karnego w przypadku niewskazania osoby kierującej pojazdem.

R. D. przesłał do Siedziby Straży Miejskiej (...) W. I Oddział (...) oświadczenie, wskazując siebie jako osobę, która popełniła przedmiotowe wykroczenie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego w postaci:

- zeznań świadka D. C. (k. 48);
- notatki urzędowej (k. 1 i 3);
- wezwania do (...) Spółki z o. o. (k. 4);
- oświadczenia nadesłanego przez (...) z. o. o (k. 6);
- wezwania dla obwinionego (k. 8);
- dowodu doręczenia wezwania (k. 9);
- oświadczenia nadesłanego przez obwinionego (k. 10-11).

Obwiniony R. D. nie stawiał się na rozprawę i nie został przesłuchany. Sąd – na podstawie art. 71 § 4 kpw – przeprowadził rozprawę zaocznie.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny ustalony na podstawie wskazanego wyżej materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie niniejszej nie budzi żadnych wątpliwości – wynika z wszystkich wskazanych dowodów. Fakt zaparkowania pojazdu marki S. nr rej. w strefie obowiązywania znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się” jest bezsporny – nie był kwestionowany przez obwinionego.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka D. C. (k. 48) – osoby, która ujawniła wykroczenie obwinionego. Zeznania tego świadka są jasne, zgodne z doświadczeniem życiowym i logiczne. Okoliczności faktyczne przedstawione przez świadka korelują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym – w szczególności w postaci notatki urzędowej i oświadczenia obwinionego, w którym wskazał siebie jako sprawcę wykroczenia.

Wiarygodne są także pozostałe ujawnione w toku rozprawy dokumenty - nie zachodzą bowiem żadne okoliczności mogące podważyć ich wiarygodność, a żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Odnosnie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego obwinionemu

Czyn przypisany obwinionemu R. D. wyczerpał dyspozycję art. 92 § 1 kw - niestosowanie się do znaku drogowego.

W okolicznościach sprawy niniejszej obwiniony nie zastosował się do znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się”. Stosownie do treści przepisu § 28 ust. 2 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 roku w sprawie znaków i sygnałów drogowych – znak B-36 oznacza zakaz zatrzymania pojazdu. Zakaz dotyczy tej strony drogi, po której znak się znajduje (§ 28 ust. 3 pkt 1 Rozporządzenia).

Odnosnie wymiaru kary i pozostałych rozstrzygnięć

Wymierzając karę obwinionemu R. D., Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 33 § 1 i 2 kw. Sąd wziął także pod uwagę treść przepisu art. 36 § 1 kw.

W przekonaniu Sądu orzeczona kara w swojej dolegliwości nie przekracza stopnia winy obwinionego, jest adekwatna do stopnia wymagalności zachowania zgodnego z prawem w odniesieniu do realiów sprawy. Stopień społecznej szkodliwości czynu nie był znaczny.

Obwiniony nie był karany za przestępstwa (k. 38), karany był za jedno wykroczenie drogowe (k. 37). Zdaniem Sądu charakter i okoliczności czynu, pozwalają przypuszczać, że zastosowanie kary nagany będzie wystarczające do wdrożenia obwinionego do poszanowania prawa. Zdaniem Sądu kara w orzeczonej postaci będzie wystarczająca, aby uzmysłwić obwinionemu naganność postępowania. Nie jest konieczne wymierzanie kary grzywny.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 121 § 1 kpw, uznając że - wobec wymierzenia obwinionemu kary nagany - ze względów słuszności nie należy obciążać go innymi kosztami finansowymi.